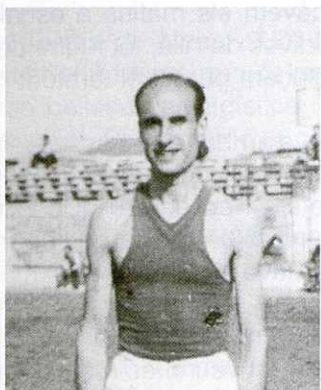

Necrològica

Francesc Lorenzo i Gacia

Francesc Lorenzo, iniciador de l'atletisme a Granollers
(Del llibre *Història del Club Atlètic Granollers, 1932-88*)

El senyor Francesc Lorenzo i Gacia va ser un element clau pel que fa a la Secció d'Atletisme de l'Agrupació Excursionista de Granollers i d'aquest esport en particular.

Era un home amb una personalitat i una forta voluntat que excellia del comú.

Amic dels amics, sempre es va mostrar assequible, però impenetrable. El seu tarannà obert i franc, tenia uns límits que oposaven la seva rectitud.

En la seva dilatada existència, va deixar empremta d'home seriós, que segons els seus pròxims, li va crear algun problema. El traspasar del tema amistat al d'amic, va ser un pas que no va prodigar. No obstant sempre es podia comptar amb ell quan la circumstància ho requeria. Mai va ser un prepotent.

Els últims anys de la seva vida, marcats per la malaltia de la seva esposa, que va quedar incapacitada totalment, varen refermar la seva rectitud i fidelitat, que no decaigueren ni un sol moment durant aquest penós i dilatat període.

De jove ja va afeccionar-se per l'atletisme.

Degut a la professió del seu pare –era sergent de la Guàrdia Civil– va ser a Manresa on es va iniciar en aquest esport, que va seguir practicant quan vingueren a Granollers per destinació del pare.

Ell a Manresa ja treballava als Magatzems Jorba com a encarregat de la secció de joieria, d'on va passar als de Vilardell a Barcelona on arribà a la responsabilitat d'Encarregat General.

Els diumenges era el dia que podia practicar el seu esport preferit.

Un cop a Granollers, de seguida va descobrir que al Camp del Gas és on podia practicar-lo. El primer "alumne" que va tenir va ser el senyor Esteve Brau i Grau, qui més tard va ser eficient oficial del Registre de la Propietat.

Les perxes per saltar –les canyes americanes– les anaven a buscar a Can Pujol, més tard Can Riera dels cavalls i actualment El Xiprer on encara

ara hi ha un cultiu d'aquestes canyes.

La primera anècdota és que el senyor Brau saltava amb perxa i segons el propi Lorenzo tenia unes grans possibilitats d'excel·lir, però un bon dia –és un dir– al practicar un salt, es va trencar la canya i la costellada sobre terra, més aviat dura, va convèncer al senyor Brau que millor seria deixar-ho córrer i així ho va fer.

En aquells moments, a l'Agrupació, tres socis joves, inquiets, l'Isidre Llach, en Joan Pujol i en Jaume Riera varen decidir crear la Secció d'Atletisme. El que no està clar és si ells varen unir-se al grup que creava el senyor Lorenzo o a la inversa. El cas es que varen coincidir les voluntats de tots plegats i el senyor Lorenzo es va fer soci de l'Agrupació i va ser l'ànima mater de la nova Secció.

El senyor Lorenzo, per l'edat, va ser cridat a files i es va incorporar a l'Exèrcit Republicà. Aviat va ser requerit com ajudant del més alt comandament del seu Batalló d'Infanteria.

En certa ocasió, al front d'Aragó, es va iniciar un atac contra les forces franquistes i aquestes ben aviat varen respondre amb foc d'artilleria. El Cap del Comandament i el senyor Lorenzo estaven a primera línia de foc per poder dirigir l'atac, drets. Els projectils enemics queien al seu entorn. Va arribar un moment que el cap de la unitat li va preguntar al senyor Lorenzo, si estant dret, no tenia por, i la resposta va ser que sí "però si vostè hi està, jo no tinc perquè tirar-me a terra...".

Era un home d'un físic més aviat prim. Donava la impressió d'una mica escanyolit. Ell sempre va tenir el convenciment que la falta d'envergadura el va condicionar per no obtenir millors marques esportives.

Va quedar subcampió en els campionats d'Espanya d'Atletisme en l'especialitat de salt de perxa els anys 1934 i el 1944, deu anys després i amb una guerra entremig.

Lector assidu, tenia interès per la cultura, en general. Tenia facilitat per escriure i ho va utilitzar per dedicar-se a crear obres de teatre en les que va excel·lir. Va escriure 24 obres de teatre dramàtiques, 10 de còmiques i 7 de teatre infantil.

Per arreu on va passar, va deixar un rastre que els que hi varen conèixer –sigui a la feina, a l'esport, etc.– en varen quedar cor-robats, tal era la personalitat i la bonhomia.

Els equips d'Atletisme de l'Agrupació Excursionista de Granollers i els que posteriorment es crearen fins arribar a l'actual Club Atlètic de Granollers, varen gaudir del mestratge del senyor Francesc Lorenzo i Gacia, un magnífic ATLETA i una excel·lent persona.

Va néixer a Llagostera l'1 d'agost del 1911 i va morir a Barcelona el 16 de novembre del 2001, als 90 anys.

Descansi en pau.

Pere Crusellas i Solsona